

Ил. Стояновъ

Началникъ на отдѣленieto
за горитѣ и лова

Защита на природата и гората.

Вѣроятно, на мнозина ще се види странно или несериозно, че въ днешни дни, когато свѣта се тресе отъ една незапомнена стопанска и финансова криза, когато надъ 25 милиона гладни хора на смутената земя протѣгатъ безпомощно ржце за кжсче хлѣбъ, когато погледитѣ на народнитѣ водачи сж спрѣни на дипломатическитѣ сплетни, а грижитѣ на управницитѣ, сж ангажирани изцѣло съ разрешаването на голѣмитѣ въпроси за вжтрешното устройство и стопанското закрепване на държавитѣ, когато изъ улицитѣ на голѣмитѣ столици се лѣе кръвь за смѣната на режимитѣ, съ една дума — когато свѣта изживѣва критични дни, известни срѣди и лица, овладѣни — ще каже нѣкой — отъ прекалено професионално увлечение и неоправданъ идеализъмъ, сж впрѣгнали усилията си и биятъ тревога за . . . защита на природата!

На пръвъ погледъ, това заключение ще се види основателно и оправдано. Но ако се взремъ по-отблизо въ сжщияната на въпроса, веднага ще проблѣсне неговата голѣма важность и сериозность — особено въ днешния моментъ, когато моралътъ е ослабенъ, политическитѣ страсти сж разгорещени и въ увлечението за запазването на днешнитѣ форми на управление и за избавянето на народитѣ отъ гнета на тежката стопанска и финансова криза, можемъ да отидемъ неусетно много далече: да изчерпимъ резервуаритѣ на важни природни богатства и да поставимъ, съ грубото нарушаване основнитѣ закони за хармонията въ природата, на тежки изпитания иднитѣ поколения, които съ право ще отправятъ проклятие къмъ съвременницитѣ на днешната епоха на „творчество и напредкъ“.

И понеже има сигурни данни и указания, че и ние, българитѣ, страдаме отъ недогледство и прекалености въ това отношение, дългъ се налага на всички дейци, които стоятъ, поради своето научно или практическо призвание, по-близо до природата и познаватъ нейнитѣ неумолими закони, да направятъ навреме своето сериозно и авторитетно предупреждение и да настоятъ, въ една енергична форма, за изоставянето на похватитѣ и методитѣ, съ които се нанасятъ фатални удари на природнитѣ богатства и ценности, готвещи, по тоя начинъ, лоша слава и зла сждба на българския народъ.

Нѣма съмнение, че отъ всички природни творби, които лсж изожени въ днешно време на едно неразумно третиране,